

Underbilag 5.Fællesrepræsentationen for dansk
Industri og Haandværk.

København B., den 20. Maj 1927.

Til Ministeriet for Industri, Handel og Søfart.

I Skrivelse af 21. Februar d. A. (Journal Nr. 19/18/26) bilagt det i Folketinget fremsatte Lovforslag om Erhvervs- og Arbejdsfriheden har det høje Ministerium anmodet om Fællesrepræsentationens Udtalelser til de forskellige i Skrivelsen formulerede Spørgsmaal nævnte Lovforslag vedrørende. Saaledes foranlediget skal jeg paa Fællesrepræsentationens Vegne udtale følgende:

ad 1. Det er ikke Fællesrepræsentationen bekendt, at der indenfor Haandværksorganisationernes Rammer eksisterer Prisaftaler af nogen som helst Art, som tjener til at opretholde et højt Priseniveau, hvilket i øvrigt ogsaa de talrige Licitationer med de i saa høj en Grad varierende Tilbudssummer paa det samme Arbejde bekræfter, og som vidner om, at der ikke indenfor Haandværkets forskellige Fag eksisterer saadanne Prisaftaler.

ad 2. Indenfor Haandværkets forskellige Fag eksisterer der — saa vidt Fællesrepræsentationen bekendt — ikke noget Steds Forbud imod, at den enkelte Udøver selv bestemmer, under hvilke økonomiske Vilkaar han vil antage et Stykke Arbejde, hvilket i øvrigt ogsaa de enkelte Haandværkeres Tilbud ved Licitationer som udtalt aabenbarer.

Overfor Spørgsmaalet om, hvorvidt Virkningen af eventuelle Prisaftaler bør hæmmes, saaledes som foreslaaet i Lovforslagets Paragraf 1, skal Fællesrepræsentationen gøre opmærksom paa, at Reglerne i denne Paragraf er saa ubestemte og udflydende, at deres Indflydelse paa Erhvervsvilkaarene i Almindelighed ikke med Sikkerhed lader sig fastlægge. Nødvendigheden af at benytte den i Lovforslagets anden Paragraf angivne Udvej med Nedsættelsen af et ubegrænset Antal Under søgelsesudvalg for overhovedet at faa fastslaaet, hvad der skal rammes af Loven, turde være et tilstrækkeligt Bevis for, at Formaålet med en saadan Lovgivning er saa uklart, at Lovregler af denne Art absolut maa blive til Skade for Erhvervslivet i dets Helhed. Fællesrepræsentationen maa derfor meget bestemt fraraade, at Lovregler af denne Beskaffenhed bliver gennemført, og kan i Forslaget herom kun se et Forsøg paa ad Omveje at genskabe Krigstidens tvangsøkonomiske Indgreb i Erhvervs- livets Frihed.

Selve det Princip, at en Borger skal have fuld Frihed til — naar vedkom- mende ser sin Fordel derved — at bryde en indgaaet Aftale i Stedet for paa lovlig Vis at opsigte den, maa Fællesrepræsentationen anse for yderst forkasteligt, og den kan ikke se andet, end at Gennemførelsen af et saadant Princip vil komme til at medføre en alvorlig Svækkelse af den almindelige Retsbevidsthed.

ad 3. For Fællesrepræsentationen som saadan vil — under Hensyn til de forannævnte Oplysninger — en Lovgivning af den foreslaaede Beskaffenhed ikke have nogen som helst Betydning, derimod vil en saadan Lovgivning i meget høj Grad gribe ind i saavel Haandværkets og Industriens som i andre Erhvervs Forhold,